ARESTAREA ÎN IERUSALIM

Studiul 11 pentru 15 septembrie 2018

T.M. „În noaptea următoare, Domnul S-a arătat lui Pavel şi i-a zis: «Îndrăzneşte, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot aşa trebuie să mărturiseşti şi în Roma.»”
(Faptele apostolilor 23:11)

Dorinţa lui Pavel era de a vedea o biserică unită (Galateni 3:28). Pentru aceasta, a încurajat bisericile neamurilor să îi ajute pe fraţii lor iudei din Ierusalim, trimiţându-le „ajutoare” (Romani 15:25-27).

Aşa cum a fost avertizat prin Duhul Sfânt (Fapte 21:11), şederea sa în Ierusalim s-a umplut repede de probleme, atât din cadrul bisericii, cât şi din afara ei.

1) **Problemele lui Pavel în Ierusalim:**
   - *Probleme între fraţi*.
     Fapte 21:15-26.
   - *Probleme între iudei*.
     Fapte 21:27-36.

2) **Pavel se apără:**
   - *Apărarea înaintea mulţimii*.
     Fapte 21:37-22:29.
   - *Apărarea înaintea Sinedriului*.
     Fapte 22:30-23:11.

3) **Scăpat de la moarte. Fapte 23:12-35.**

Fapte 21:15-26

PROBLEME ÎNTRE FRAŢI

„Dar ei au auzit despre tine că înveţi pe toţi iudeii care trăiesc printre Neamuri să se lepede de Moise, că le zici să nu-şi taie copiii împrejur şi să nu trăiască potrivit cu obiceiurile” (Fapte 21:21)

Pavel a fost întâmpinat cu căldură de biserica din Ierusalim.

Totuşi, Iacov l-a informat de câteva critici pe care le-a primit la adresa lui. Conform acestora, Pavel îi învăţa pe iudei să abandoneze obiceiurile naţionale.

I s-a cerut să facă o demonstraţie de „smerenie” plătind votul unor nazirei.

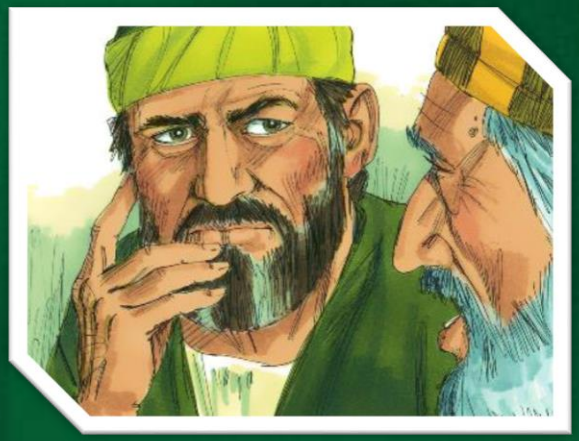

Pavel ar fi putut să nege pur şi simplu criticile. Totuşi, a acceptat cererea lui Iacov. Această atitudine, implica, tacit, acceptarea tradiţiilor iudaice ca mijloc de mântuire.

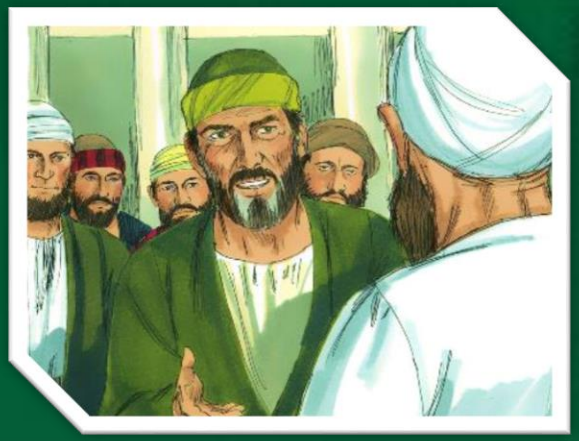

„Această înţelegere nu era în armonie cu învăţăturile lui [Pavel], nici cu ferma integritate a caracterului său. Sfătuitorii săi nu erau infailibili. Cu toate că unii din aceşti oameni au scris sub inspiraţia Duhului Sfânt, totuşi, uneori greşeau când nu erau sub directa Sa influenţă. Să ne amintim că, într-o ocazie, Pavel s-a opus vehement lui Petru deoarece era duplicitar.”*

E.G.W. (Comentariul Biblic AZŞ, volumul 6, despre Fapte 21:20-26)

*N.Tr. Tradus din spaniolă

Fapte 21:27-36

PROBLEME ÎNTRE IUDEI

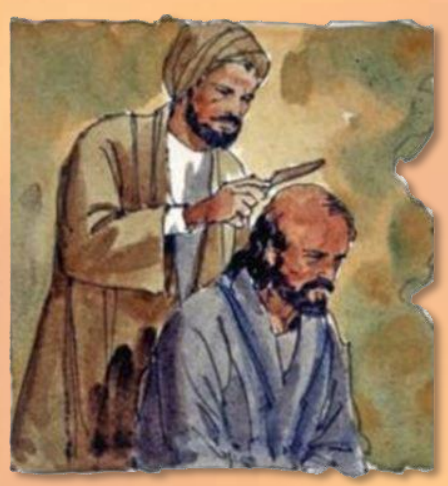

„Către sfârşitul celor şapte zile, iudeii din Asia, când au văzut pe Pavel în Templu, au întărâtat tot norodul, au pus mâinile pe el” (Fapte 21:27)

În unele cazuri, votul unui nazireu presupunea realizarea acestui ritual: „va trebui să-şi radă capul în ziua curăţirii lui; să şi-l radă în ziua a şaptea. Apoi, în ziua a opta, să aducă preotului, la intrarea în Cortul Întâlnirii, două turturele sau doi pui de porumbel.” (Numeri 6:9-10).

Puţin înainte de împlinirea timpului stabilit, Pavel a fost acuzat de iudei că ar fi introdus neamurile în curtea iudeilor (afişe mari avertizau pedeapsa cu moartea).

„Niciun străin nu poate trece de balustradă sau să intre în curtea dimprejurul templului. Oricine va fi prins făcând acest lucru, va fi singur responsabil de propria sa moarte.”

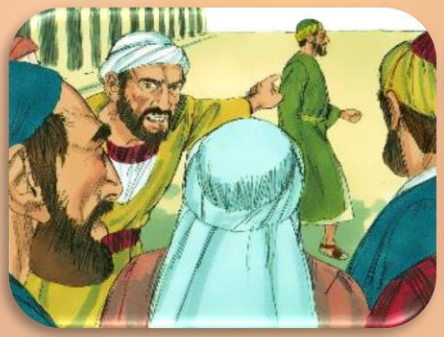

Agitaţia a fost atât de mare încât, dacă nu ar fi intervenit tribunul Claudiu Lisias, mulţimea l-ar fi linşat pe Pavel. Tribunul l-a arestat pe Pavel şi a poruncit să fie dus în fortăreaţa Antonia.

Fapte 21:37-22:29

APĂRAREA ÎNAINTEA MULŢIMII

„Fraţilor şi părinţilor, ascultaţi acum cuvântul meu de apărare faţă de voi!” (Fapte 22:1)

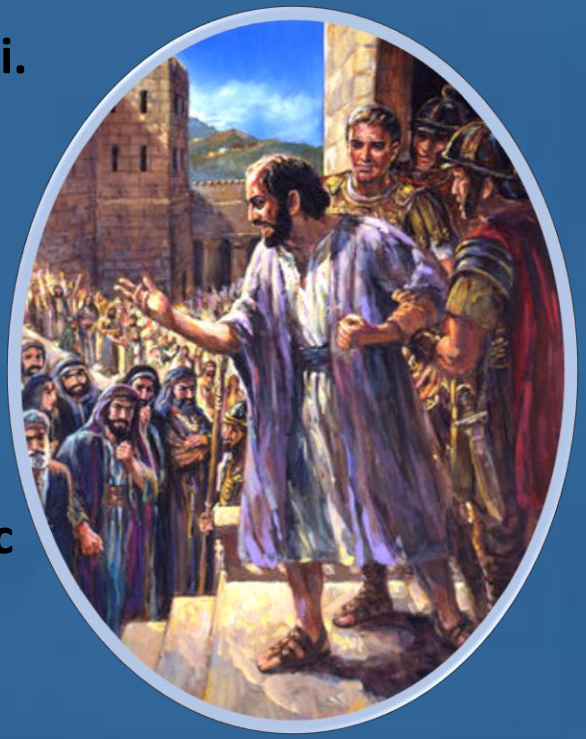

Pavel a cerut permisiunea de a se adresa concetăţenilor săi. Vorbindu-le în limba ebraică (aramaică), mulţimea a tăcut.

Apărarea lui Pavel era o tendinţă de evanghelizare a compatrioţilor săi prin mărturia sa personală, încercând să îi convingă de faptul că Isus era Mesia.

Toţi l-au ascultat pe Pavel cu atenţie, până ce s-a referit la misiunea sa printre neamuri. „Atunci şi-au ridicat glasul şi au zis: Ia de pe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăiască!” (Fapte 22:22).

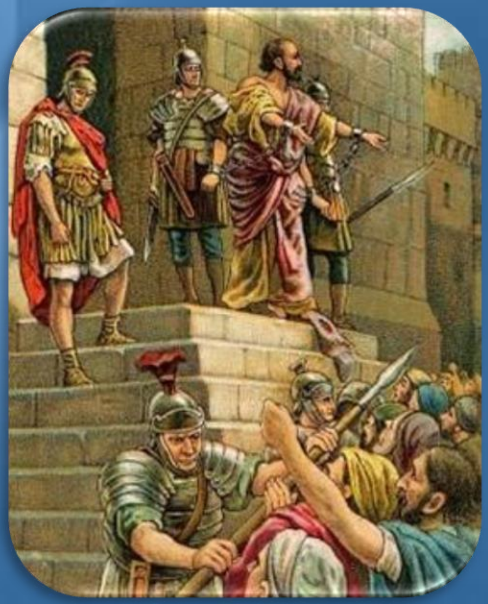

În acel moment, tribunul a poruncit să fie dus în fortăreaţă şi biciuit. Pavel s-a folosit atunci de drepturile sale ca şi cetăţean roman pentru a scăpa de pedeapsă.

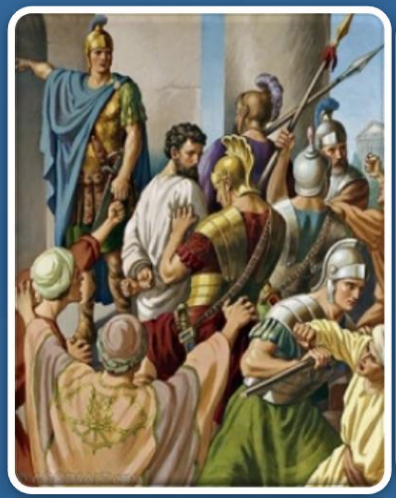

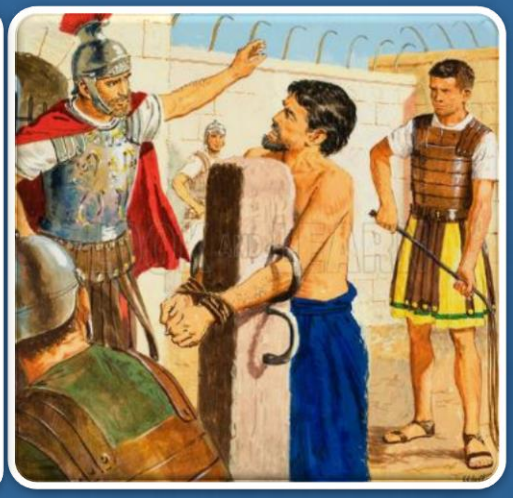

Fapte 22:30-23:11

APĂRAREA ÎNAINTEA SINEDRIULUI

„Pavel, ca unul care ştia că o parte din adunare erau saduchei, iar alta farisei, a strigat în plin sobor: Fraţilor, eu sunt fariseu, fiu de fariseu; din pricina nădejdii în învierea morţilor sunt dat în judecată.” (Fapte 23:6)

Pavel a încercat să vorbească Sinedriului, aşa cum a făcut înaintea mulţimii, despre devoţiunea sa personală, despre persecuţia împotriva creştinilor, despre descoperirile lui Isus, despre convertirea sa.

Totuşi, nici nu a început bine că Anania a trimis să îl bată. Astfel s-a încheiat brusc discursul apostolului.

Atunci Pavel i-a adus pe farisei împotriva saducheilor, vorbindu-le despre înviere. Din nou a trebuit Claudiu Lisias să îl salveze pe Pavel.

Dumnezeu l-a încurajat pe apostol şi l-a asigurat că va da mărturie în Roma.

Fapte 23:12-35

SCĂPAT DE LA MOARTE

„La ziuă, iudeii au uneltit şi s-au legat cu blestem că nu vor mânca, nici nu vor bea, până nu vor omorî pe Pavel.” (Fapte 23:12)

Dumnezeu l-a folosit pe nepotul lui Pavel pentru a-l scăpa de la moarte din mâinile iudeilor.

Tribunul, avertizat de tânăr, a poruncit ca Pavel să fie transferat la Cezareea.

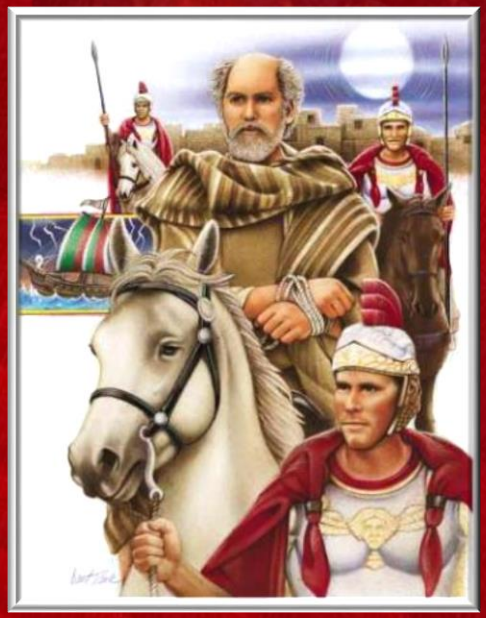

Numărul oamenilor care formau complotul (mai mult de 40) , ura manifestată de iudei şi chiar de Sinedriu, l-a obligat pe Claudiu Lisias să fie foarte precaut în asigurarea siguranţei lui Pavel.

Înaintea guvernatorului Felix, apostolul putea să îşi exercite dreptul la o judecată dreaptă, şi să apeleze – dacă era necesar – chiar la Cezar.

„Domnul i S-a arătat din nou lui Pavel şi i-a descoperit că trebuia să meargă la Ierusalim, că va fi legat acolo şi va suferi pentru Numele Lui. Cu toate că a fost întemniţat pentru foarte multă vreme, Domnul şi-a dus mai departe prin intermediul lui lucrarea Sa deosebită. Lanţurile lui aveau să fie mijloacele de a răspândi cunoaşterea lui Hristos şi, astfel, slava lui Dumnezeu. În timp ce era trimis dintr-o cetate în alta pentru a fi judecat, mărturia pe care o dădea despre Isus şi detaliile interesante ale convertirii sale erau expuse înaintea împăraţilor şi guvernatorilor, pentru a li se lua orice scuză în privinţa lui Isus. Mii au crezut în El şi s-au bucurat în Numele Lui."

E.G.W. (Scrieri timpurii, pagina 207)